

NEYÐDARRÓP FYRI DEYVU OYRUM

– Tá eg gekk í Eysturskúlanum skuldu vit skriva ein stíl, um hvar vit fóru at vera um tíggju ár. Eg skrivaði, at eg fór at selja og taka rúsevnir. Eg fekk eitt níggju tal fyri stílin, men eingin kom nakrantíð at tosa við meg um innihaldið í stílinum. Har átti onkur at hava loftað mær. Tað sigur ein fyrrverandi rúsevnismisnýtari, ið ikki skilur hví eingin hjálp var at fáa í Føroyum

HALLUR AV RANA

I Danmark situr føroyski Óli Jensen, ein maður mitt í tretivunum, og spekulerar yvir lagnu sína. Hóast hann er pápi at tveimum børnum og hevur verið í fleiri seriósum parløgum, so er hann í dag einsamallur, eftir at hava verið bundin meginpartin av lívinum av rúsevnum. Í dag hevur hann fingið hjálp, men klárar kortini ikki at lata vera við at hugsa um, hvussu hansara lív hevði verið, um hjálpin, ið hann so eyðsæð tørvaði, kom nøkur ár fyrr.

Í nærum tjúgu ár livdi Óli Jensen í harða rúsevnismisnýtandi í Føroyum, og kennir betri enn tey flestu til samfelagsins skuggasíðu. Hann hevur verið í hósagang við lögregluna fleiri ferðir, hevur sitið fleiri dómur fyri sølu og smugling av rúsevnum, hann hevur roynt at beint fyri sær sjálvum og tvær ferðir er hann endaður á sjúkrahúsinum vegna yvirvæðis.

Gjøgnum lívið hava neyðarrópini verið óteljandi, men tað var ikki fyrr enn hann trein inn í eina sosiala skaðastovu í Danmark, at Óli Jensen fann teir persónar, ið vildu, og vóru førir fyri at hjálpa honum víðari í lívinum.

Tveittur úr skúlanum

Longu tíðliga í barndóminum hjá Óla Jensen hómast eitt mynstur við skeivum avgerðum og myndugleikum, ið heldur góvu upp enn at hjálpa, ið tyktist at hava sett kósina fyri restina av lívinum.

Óli Jensen kláraði seg aldrin serliga væl í barnaskúlanum, og var kanska heldur ikki millum teir friðarligastu dreingirnir í klassanum, men sum smádrongur kundi hann ikki skilja avleiðingarnar, ið hansara atburður fór at hava á restina av lívinum.

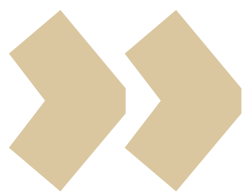
– Longu tá eg gekk í 6. flokki varð eg tveittur úr fyrsta skúlanum, og var tað tá, at alt byrjaði at ganga galið, sigur Óli Jensen.

Í nýggja skúlanum hevði ungi drongurin nevniliga trupulleikar við at fáa vinir, og føldi seg sera einsamallan.

– Eg gekk bara fyri meg sjálvan og hvørt frikortur fór eg einsamallur út at roykja. Tað gekk heldur ikki long tíð áðrenn eg fór úr tí skúlanum. Í dag havi eg faktiskt aldrin fullført ein skúla, greiðir Óli Jensen frá.

Einsemi

Fyri at royna nakað heilt øðrvísi valdi ungi drongurin at leita sær til Danmarkar, har hann fór á ein

Sonurin var tvey-trý ára gamal, tá tey rýmdu frá mær. Tá tók eg ecstasy, speed, coke og svampar. Eg hevði ongar kenslur, og dugdi ikki at vera pápi. Tey trongdu til kærleika og kenslur, men eg var altíð doyvdur av rúsevnum

eftirskúla. Men aftur har endurtók søgan seg.

Tað var strangliga bannað hjá næmingunum at roykja, so tá Óli Jensen bleiv tikin í at bróta reglarnar, bleiv hann sendur aftur til Føroyar og Eysturskúlan, har hann fór í 8. flokk. Tað var tá fjórði skúlin innan trý ár hjá Óla Jensen, men heldur ikki tíðin í Eysturskúlanum gjørdist serliga drúgv, og gavst hann í 9. flokki.

Tá ið hann í dag hyggur aftur á tíðina í fólkskúlanum, er tað við sorgblíðni og einum spurningi, um lívið hevði verið øðrvísi, um hann aldrin varð tveittur úr fyrsta skúlanum.

– Síðan eg varð tveittur úr barnaskúlanum, havi eg aldrin fingið ein skúlavin. Eg havi altíð følt meg uttanfyri. Í staðin fyri at hava fylgst við mínum vinum, so bleiv eg tann persónurin, ið altíð var einsamallur. Eg var einsamallur hvørt frikortur, og føldi meg øðrvísi og hevði tað slett ikki gott við mær sjálvum, sigur Óli Jensen.

Margarinfabrikkin

Tað var í hesum tíðarskeiðinum, ið var merkt at ósigrum og einsemi, at ungi havnadrangurin fyrstu fer kom í samband við rúsevnir.

– Eg leitaði eftir góðkenning um hetta mundi. Eg føldi, at eingin vildi hava nakað við meg at gera, greiðir Óli Jensen frá.

Hendan tráanin førði hann oman í ungdómshúsið Margarinfabrikkin, har hann kom í samband við javnaldrar, ið royktu hassj.

– Har gingu allir teir, ið royktu hassj í mínum aldri, og tað var har, at eg roykti hassj fyrstu fer, greiðir Óli Jensen frá.

Loksins tóktist Óli Jensen at hava funnið tað, ið hann hevði leitað eftir, síðan hann fyrstu ferð kom í klemmu við skúlaverkið. Men hóast hann endiliga hevði onkrar vinir, so var hann greiður yvir, at teir ikki vóru besta ávirkanin.

– Eg endaði í einum ringum umhvørvi, ið eg ikki megnaði at slíta meg leysan frá. Tað eydnaðist tó, tá eg fór niður til ein annan eftirskúla í 9. flokki, men skúlin fór á húsagang, og eg endaði aftur í gamla umhvørvinum í Føroyum, greiðir Óli Jensen frá.

Óynsktur

Afturkomin til Føroyar søkti Óli Jensen at sleppa í 10. flokk í Eysturskúlanum, har hann hevði gingið í 9. flokki, áðrenn hann fór á eftirskúla, men fekk noktandi svar.